

STOCKHOLMS KATOLSKA STIFT
DIOECESIS HOLMIENSIS

FÖRSLAG UR SYNODMATERIALET RÖRANDE PASTORAL- OCH EKONOMIRÅD SAMT BESLUTFATTANDE INOM KYRKAN:

PASTORAL- OCH EKONOMIRÅD

1. Det behöver kommuniceras alldeles klart från stiftet – till både kyrkoherde och församlingsmedlemmar – exakt vad de olika församlingsråden har för ansvar och befogenheter.
2. Offentliggör pastoral- och ekonomirådets ansvar och befogenheter – så alla vet vilka de kan vända sig till och varför.
3. Förslagsvis bör råden kunna ha beslutsrätt i många av de frågor som inte rör tro och gudstjänst.
4. Stiftets pastoralråd tar emot motioner från olika församlingar - vem skriver dessa motioner och hur förbereds de?
5. Pastoralrådet måste kommunicera med församlingen och involvera dess medlemmar i beslut. Återinför PR:s information inför högmässan.
6. En bättre förankring i församlingen av det nya kyrkorådet bör eftersträvas genom transparens och att protokollen är lätta att hitta. En ökad synlighet av dess ledamöter efterlystes. Återinför foton av rådets medlemmar på kyrktorget!
7. Fler möten där pågående ärenden förbereds och där man på detta sätt får inflytande och känna delaktighet.
8. Församlingarna måste alltid ha uppsatt på anslagstavlor i varje kyrka vem som är deras representant i pastoralrådet och att de ska vända sig till den personen när det inte räckte att vända sig till kyrkoherden. Kontaktuppgifter till denna och till en annan i pastoralrådet behöver stå där. Representanterna i pastoralrådet behöver varje år påminnas om att detta är deras ansvar att sätta upp på anslagstavlan och tillfrågas om det är gjort.
9. Församlingsinstruktionen ska vara tillgänglig för alla på en anslagstavla i församlingen, så att de får veta hur val till församlingsråd borde ske och vad som är församlingsrådets uppgift.
10. Protokoll från församlingens råd ska göras tillgängligt för alla vid församlingskyrkans anslagstavla. (Hos oss finns inget anslag om var de finns, och en jag vet skulle vilja kolla dem, vågar inte för att inte stöta sig med prästen.)
11. I Pastoral- och kyrkorådet ingår församlingens valda medlemmar, men de ämnen som diskuteras där är ganska okända för andra. Mötesprotokoll sätts upp visserligen på anslagstavlan, men det är ganska få som läser detta och där finns det främst bara besluten och inte andra typer av ämnen som togs upp. Man kanske borde ha "frågehörna" under kyrkkaffe där man kan träffa några representanter från rådet och diskutera olika ämnen. Det är viktigt att informationen från rådet rörande ämnen som någon ville ha behandlat av rådet även innehåller orsaken till beslutet.
12. Trots insyn/deltagande via Pastoral- och kyrkorådet, kan kyrkan ändå ibland kännas som mycket auktoritär eftersom förslag på åtgärder (påpekande om felen, förslag på förbättringar och/eller nya lösningar) inte diskuteras öppet och sakligt och detta blir inte känt av den som lämnar förslagen. Var ska man lyfta upp om det finns problem eller förslag på ändringar? Tydliga kanaler efterlyses.
13. Församlingsråden bör ha skyldighet att offentliggöra datum för sina möten så att församlingsmedlemmarna kan skicka in förslag. Församlingsrådets mötesprotokoll bör vara offentliga och lämnas ut på förfrågan.
14. Församlingens medlemmar behöver en större kunskap och närhet till hur och vem som fattar beslut. Församlingsrådet borde ha skyldighet att offentliggöra vilka datum de träffas, så att man kan skicka in förslag innan träffen och begära ut protokoll efter träffen. Förslag om "visionens dagar" en eller två gånger om året borde vara ett sätt att förstärka den representativa demokratin med ett direkt deltagande av medlemmarna, borde facilitera kontakterna mellan rådets medlemmar och "vanliga" församlingsmedlemmar.

15. Viktigt att dagordning och protokoll från Pastoral- och ekonomiråd offentliggörs i församlingen, på fysisk anslagstavla och på hemsidan.
16. Pastoralrådets medlemmar bör ha sina kontaktuppgifter som telefon/email tillgängliga.
17. Att lyfta pastoralrådets roll kan vara en väg framåt – varför inte berätta om denna möjlighet i kungörelser oftare?
18. Stiftets pastoralråd behöver synas mot församlingarna – många vet inte ens att ett sådant råd existerar. De diskussioner som förs på stiftets pastoralråd behöver nå församlingarna så att lekmännen förstår vilka frågor Kyrkan arbetar med på nationell nivå. Eventuellt skulle man kunna lägga ut de stora frågorna från stiftets pastoralråd på borden vid kyrkkaffet.
19. Skapa en referensgrupp för de frågor som hanteras av pastoralrådet och ekonomirådet.
20. Kyrkan, dvs vi, bör uppmuntra alla som vill, att starta/delta i aktiviteter/möten/samtal som kan ena och fördjupa andra inom vår kyrka. Detta är en särskilt viktig roll för medlemmar i Pastoral- och kyrkorådet.
21. Ett förslag som diskuterades var att ersätta pastoralrådsmötena med möten med grupprepresentanter eller hela grupper, som verkligen är engagerade och kunniga inom sitt verksamhetsfält, i stället för ett pastoralråd som ska avhandla alla verksamheter och alla ämnen.
22. Det kan ta tid och vara svårt för nya församlingsmedlemmar att känna sig delaktigt i kyrkans arbete. Därför vore ju det bra om medlemmar ur pastoral- och kyrkorådet och kyrkoherde tar sig tid och välkomnar de in till församlingen. Kanske under gemensam kaffestund efter mässan. Integrering kan ta tid och bör ske på de nya medlemmars villkor, men det är viktigt att de vet vem de skall vända sig till med frågor och få stöd.

BESLUTFATTANDE

23. Möjlighet till att ge förslag och synpunkter anonymt.
24. Behövs ett forum där bekymmer inom församlingen kan lyftas.
25. Det är viktigt att det finns organ som gör det möjligt för hela kyrkan, alla döpta kvinnor och män, att delta i frågor och beslutsfattande som rör dem.
26. Större öppenhet! Öppenhet också när det gäller att se vad som kan avgöras genom demokratiska beslut, och när detta inte är lämpligt/möjligt.
27. Säg saker tydligt och klart (inte minst i församlingarna), låt inte folk tvingas läsa mellan raderna.
28. Sverige har en bra tradition av samtalskultur, konsensus och transparens. Alla invandrare, särskilt de som ska få auktoritet i kyrkan bör skolas i denna tradition.
29. Beslut kan tas genom röstsystem och genom att man samlar in deltagarnas åsikter, genom anonyma kommentarer som samlas in i en låda.
30. Jag anser att varje sammankomst bör (a) ställa konkreta frågor, (b) lämna moment av tystnad (evtl. tyst bön) och (c) balansera dem som ständigt pratar och dem som är ganska tysta. Att föra ett protokoll som gången därpå reflekteras är alltid att rekommendera.
31. Lokalt i församlingarna kan man inför val ordna med presentationsafton där kandidaterna presenterar sig och svarar på frågor.
32. Ett aktivare, formellt, samarbete på lekmanplanet mellan Nordens Katolska stift, möjligen via stiftens pastoralråd.
33. Vi efterlyser någon form av ombudsman i stiftet som kan kliva in och återupprätta dialogen mellan församlingen och den lokala prästen/ledningen. En sådan ombudsman skulle kunna hjälpa till att förebygga och motverka diskriminering. Dessutom bör kyrkan tillhandahålla en permanent instans som kan utreda eventuella oegentligheter mot församlingsmedlemmar, anställda och församlingens ekonomi.
34. Öppna för lekfolkets deltagande i beslutsfattande. Den patriarkala normen är alltför dominerande. Även om det finns pastoralråd är det kyrkoherden som beslutar eller bestämmer vilka beslut som genomförs. All makt bör inte längre ligga i händerna på en person. Myndighetsutövningen i kyrkan kräver en åtskillnad mellan lagstiftande, verkställande och dömande makt.
35. Det skulle vara bra med mer beslut som tas av alla i församlingen gällande firanden av högtider, aktiviteter, vid att utse eftersöka frivilliga som kan/vill hjälpa till.
36. Stärk bandet mellan medarbetare och stiftet genom att det blir uppgifts-organisationer: en för musiker, en för diakoner, en för kateketer och en för sakristaner/vaktmästare/städare/övriga. Dessa behöver samla kollegorna till regionala möten - utan präster närvarande - för att diskutera sina roller och uppgifter och förhållandet till kyrkoherden.

37. En representant utses av varje grupp att företräda den regionala gruppen i ett nytt medarbetarråd på stiftsnivå, som har till uppgift att utarbeta enkla instruktioner för medarbetares uppgifter och deras roll i förhållande till kyrkoherden, för att förbättra arbetsmiljö och motverka klerikalism.
38. I princip borde alla medlemmar i kyrkan kunna föreslå att behandla någon fråga eller något ämne. Någon person eller grupp ska få ansvar att sortera förslagen och målen. Om det gäller en grupp, en församling eller stiftet bör man vara medveten om vägen: frågeställning – fakta – debatt – beslut – protokoll. Många frågor bör delegeras men den som har auktoritet bör följa (inte ingripa i) processen, uppmuntra deltagarna och sedan stå för beslutet och dess följder. Lekmännens kompetens och insikt bör självklart ingå i processen, kanske i ledande position.
39. Nödvändiga beslut ska förberedas genom presentation av fakta, sedan ska man lugnt avväga pro et contra. Om man inte når fram till en överenskommelse bör det vara klart vem som faller utslaget. Om alla deltagare fick för sig att deras röst hade hörts är det lättare för dem att acceptera beslutet. Man ska i förväg vara på det klara med om beslutet fattas genom demokratisk omröstning eller genom att efter debatten någon person står för beslutet (och dess konsekvenser).
40. Församlingsordningen: är syftet att den ska följas eller är den till av andra orsaker? Om syftet är att den ska följas så behövs att prästerna i första hand och sedan även valda till pastoral och ekonomiråd får utbildning i den. T.ex måste budgeten i god tid presenteras och ges utrymme för diskussion vid församlingsmötet för beslut om ansvarsfrihet. T.ex att hela valnämnden är med i hela valprocessen.
41. Förening lokalkyrkans (stiftets) ledarskap under samma ledare, så bättre integration. Märkligt att kaldeerna har egen biskop, svenskarna en biskop.
42. Besluten lokalt i kyrkan behöver fattas i samspel med utvecklingen i den världsvida kyrkan och stiftet, snarare än utifrån de vanor som man själv (eller inflytelserika församlingsmedlemmar) har med sig från tidigare sammanhang.
43. Större transparens i viktiga beslut av hierarkin som berör de troende.
44. Tänk på förnygringsprocessen. Undvik beroende av eldsjälar, de håller inte i evighet. Det behövs en förnygringsprocess där man satsar på nya ledare som under handledning får komma in i ansvarstagande funktioner.
45. Sverige är en periferi – det är viktigt att vi i församlingarna och den lokala kyrkliga ledningen blickar ut och ser vad som händer i övriga världen.

REKRYTERING TILL NÄMNDER, RÅD, STIFTSORGAN ETC.

46. Befattningar behöver ha en beskrivning och i vissa fall tidsbegränsas, såsom en högsta ålder vid vilken man måste träda tillbaka för att ge plats för andra. Det behöver vara tydligt att om man missköter ett uppdrag kommer man behöva lämna sitt uppdrag. En konsekvenstrappa bör framarbetas och finnas tillgänglig för alla som berörs.
47. Rekryteringsprocessen till nämnder och liknande behöver bli mer transparent, platserna bör utlysas offentligt för att hitta kompetenser ute i landet som vi i nuläget inte känner till. Internrekrytering är ett stort problem för kyrkans trovärdighet, och vi har allt att tjäna på att mobilisera rätt kompetens till rätt position.
48. Det skulle vara till nytta att ha en större representation av lekfolk i olika utskott. Flödet av information borde gå i två riktningar från lekfolk i församlingarna till stiftsorganen och tvärtom.